

"הכי חשוב בהתמודדות עם השמנת ילדים- סבלנות, גמישות, וחוסר שיפוטיות"

ההשמנה בקרב ילדים בעידן המודרני הפכה לאתגר בריאותי עולמי, עם השלכות ארוכות טווח. ד"ר שרה יצחקי, תזונאית بكلלית מחוז צפון, מצינה את תמונה המצב הנוכחי בתחים בראשי קצת אחר, מסבירה על הנזtones המודאיים, הנורמים שיכולים להוביל להשמנה, דרכיהם לאבחן, ומעניקה פתרונות מעשיים שיכולים לסייע לילדים ולמשפחות להתמודד עם המצב בצורה אפקטיבית ורגילה.

מנין "עמק" בשיתוף כליה

aicوتניות (איך ונמה אוכלים) על פני כמותיות (כמה אוכלים, כמה שוקלים) תמיד מוגברות את סיכויי הצלחה ומאפשרות גם הצלחה חלקית ולא גישה של הכל-או-לא-כלום.

- ואת ועוד: דור הילדים הנוכחי מתמודד עם יולדות חריגת מאיין כמו השנה החל מושנת 2020.
- קורונה והמלחמות. חישבו על ילד בגיל 10, כמעט 50% מהשנים המשמעותיות בילדותו. עדין לא ברורות ההשלכות לטווה הארוך על הדור הזה.

מה ההשפעה של הדינמיקה ההורית- משפחתיית על השמנה הילדים?

"שנאי יושבת במרפאה ננסים לחדר אבא יחד עם האם והילד, ולעתים רק האם והילד. כולם או שניהם או גם אחיהם קטנים. למtbodyן מהצד זה נראה כאילו זה רക אני והם. אך לא כך. לעין המומנת ניכר מידי כי ננסים איתם גם הדורות הקודמים, והאחים ובני הדודים, הדודים והסבאות. גם ציר הזמן נoil. נוכחים בעיר עברה ועתיד. ההורה שיישוב מולי פתאות מתכוון על הכסא והופך הילד השמן שהיה, עם כל שעבר עליו בעבר. ובנו, הילד שיישוב

וקבוצות גיל:

- עד גיל 5-4 הורכת הורים למוניעה/עיכוב השמנה. בעולם מושלם זה יתחיל עוד בשלבי תכנון המשפחה או לכל הפתוח כשהאם או בהריון הראשן.
- מעבר לגיל זה או כאשר כבר קיימת השמנה. "המטרה היא לגדל אדם מאושר ובריא," אומרת ד"ר יצחקי, "זה לא ניו איג'." זו המציאות. כי מה הבעיה בהשמנה בעצם? אסתטיקה? בריאות? הרבה פעמים נגיד בריאות אבל נתכוון לאסתטיקה. מוה גגורות תדייר התנהגוות המפסdots את שורש הבעיה וlateותים קרובות אף מחמירות אותה. על ידי התמקדות במסקל כסמן לנראות (ואף לבראות) אנו עלולים להישאב לתוכן מעגל שלילי שבמקרים רבים: פוגע בדמיוי העצמי של הילד, של ההורה ובאווריה הכללית בבית, ובא לידי ביטוי בשני "המקושים" היודיעם - נושא האכמוליות! - "כמו שהוא אוכל", והילד "תמיד רעב".

מאירים באור קצת אחר

- בלבול בין הבעיה לבין התסמן - למשל: אם יש כב בطن, וניקח תרופה נגד כאבים. האם טיפולו בעיה או בתסמן? בלי לברר מודע הבطن כואבת, לא עשינו כלום, ואם הסיבה משמעותית "גורם נוק בධשותך. גם השמנה ברוב המקרה זו התסמן. הטיפול בהשמנה חייב להיבצע בהתאם לגורם. ישן סיבות רפואיות, תרופתיות, גנטיות, או סביבתיות (התנהלות לא מיטיבה במסגרת המשפחה שיש להוות ולעבד).
- השמנה כשהיא כבר קיימת לא תמיד הפיכה. בעיקר לא כשהיא משמעותית. בטע שלא בטוח הקוצר. בכל מקרה יש לעשות את המיטב ולהתמקד בבריאות הגוף והרגשית. מטרות

השמנה בקרב ילדים הפכה לאחת הביעיות הבריאותיות המורכבות ביותר בעת הנוכחית. כשהמסכים, המון המעבד והחימס המודרניים- תופסים יותר ויותר מקומות בום-יומם, לא מפתיע שהילדים שלנו נאבקים במסקל, שלווה להשליך על בריאותם הפיזית והנפשית. מעבר להשפעה על הביתחון העצמי, השמנה בילדים עשויה להוביל למחלות כרוניות בשנים מאוחרות יותר. אך עם אבחון מוקדם וטיפול נכון, אפשר להחזיר את הילדים לשגרת חיים בריאה. ד"ר שרה יצחקי, תזונאית بكلלית מחוז צפון, מציעה תשובה לשאלות שמעתיקות הוורים ובני: אין להזות את הבעיה, מהם הגורמים לה, וכייד אפשר להתמודד עם אתגר ההשמנה בזורה נסונה ואפקטיבית, שתשפר את איכות החיים של הילדים ותשמרו עליהם בריאותם בעתיד.

"הילד תמיד רעב"

"הנתונים מפחדים", אומרת ד"ר יצחקי בראשית דבריה באופן שלא משתמע לשתי פנים: "שיעור ההשמנה בילדים עולה, המודעות גוברת אך עדין לא ניכר שיפור בשיטה. מדברים בריאות, תזונה בריאה, אורח חיים בריא. הידע קיים. מה התקש בהטמעה? ובכן, שנים רבות אני עובדת בתזונאית בתחומיים ובני: בריאטריה, אונקולוגיה, בריאות הנפש, ועוד. זה תחום מटגר. מトー ניסיוני הקליני, האישי, ומתוך הספורות המקצועית כבר עולה כי יש מקום לשנות את גזרת המטרות ומה שנחשב להצלחה טיפולית".

לדברי ד"ר יצחקי, יש להחקק לפי מצב קיים

ד"ר שרה יצחקי

freepic

תמונת הממחשה

למייה פורה לכל השינוי התוונתי הנדרש. כל עוד היא נעשית באווירה מהנה ועלווה. יצירה של הווי משפחתי ותקשורתי בו מדברים על הכל פרט לאוכל. תוך כדי ההורה מודגים אכילה מגוונת, בריאה, טעימה, ומלאד בעקיפין קשבות לגוף בהקשר של רעב ושובע. בילוי משפחתי פעיל ולא סביב אוכל - חדור בריחה, באוליגג, טיפוס על קו, טויל שטה ברgel, קמפנייג.

העצמת הילד. לתת לו מטלות מותאמות גיל מצד אחד ומציאות תחום עניין מסוים (ולא בישול). והכי חשוב - סבלנות, גמישות, וחוסר שיפוטיות. נדרשת העוכבות גם ברמת הקהילה, מערכת החינוך, והתקציבים יש גם הרבה שנדרש לעשות.

משחו לסיום?
”אני יכול לציין שככל צוות תזונאות הילדים בכלל מחוץ צפון עובדות מסוימות לב ובנפש, כשבוגליה אותנו מיה ויונשטיין טל, התזונאית המחוות שנותנת לנו את הגב להיות הכיתובות שאנו יכולו, אם אמונה בכך בכל אחת ובגינה שלה והאמתת שהتلין למשפה ולא ההפן.”

עובד, לא עושים יותר חזק, מושנים. פתרון טוב אף פעם לא יוצר בעיה אחרת.”

אילו שיטות וכליים אתם מציעים במרפאה? ”ראשית, להבין מה סיבת ההגעה? של מי הרעיעין? מדוע דוקא עכשו? לומדים להכיר את הילד מהlidah עד ההוה, הבסיס המשפחתי, שינויים בחיים, היכן החלה העליה במשקל ומקשרים לנسبות החיים אם ישן. מי הוא? מה הואओב? מה החזקות שלו? מיפוי קונקרטי של העופות אכילה שלו - פעמים וברות מגלים כי הילד בעצם אהוב אוכל בريا ומאゴון.

הדרך הורם להורות סמכותית - ההורה אחראי על הילד. מספק מסגרת משפחיתת חמה בעלת גבולות יציבים וברורים. אך בהתאם וקשייבות לאופי ואישיות ילדו. להבין איפה יש להורה שליטה והין לשחרר. הבחנה בין אכילה מתוק רעב, בין אכילה מתוק וגב او חסיפה סביבתית, והתמודדות מותאמת, דורך סולם רעב ושובע ויזואלי, ושוב התיחסות לזרען לאכילה בהקשר של הסיבה ולא התסמן עצמו.

ההורם מלמד את הילד איך לאכול דרך דוגמא, לא מילימ. אורתח הערב המשפחתי היא כר

המסר שלי להורים:
”אני רואה אתכם, אתם לא אשימים, כוונתיכם טובות. יש לכם אחריות. נטרלו את רעמי הרגע, תהיו הци תעוביים שאתם יכוליס להיות ותוון, אתם לא בלבד. אנחנו פה”
דור שרה יצחק

סל' לצד ההזהה, מתכוופף קמעה, ואני רואה בעין את הכאב שלו, וגם את השתקפות הכאב של אביו. שני האباءים. כבד לו. גם העתיד על גזרה, הדאגה ההורות המובנת כל כך, מה היה כל ילדי אם לא ירד במשקל? מה על בעלויות? התרם, יzychקו עליו? זוגיות? יגיסו אותו לבבא? הוא היה כמו כולם? מה היה? ממש נשחתה ההבן. רק ההזהה פחות נוכח.

האר, כמה דgeshot מתחופפים בין בן? איפה אך זה נטה בנסיבות של ההורה והילד? איפה הטעש אותם?

יש אשר פועלם מתוך הסערה, פעמים רבות הנסיבות הטסובות של ההורה נקלות קצת קצת אצל הילד. קצת כמו משחק הילדים שלפעון שבור.

לדוגמא כשההורה אומר: אני לא רוצה שיזחקו כל גל המשקל - הילד שומע: ’צריך לתקן אותו כדי לקבלו?’ או, אני פחות ראי לכבוד חברים ומשפחה בגל שני שמן’. וזה נגוע לבן.

לפורים לאט ובעדינות את הפלונגרים

סתוך כל התלין המשוחרר הוא טעונה ד”ר שחק כי מה שקרה זה שהילד הכל כך מוחידسلطן, לא מכיר במגוון היכולות והאכיות שיש בזוק לא אהוב את הגון שלו, הוא מתבאיש בו, ואוכל מהר ובستر.

צטונאות עליי לזקק את כל זה, להתביה, לפצוא את קצה החוט ולפורים לאט לאט בעדינות את הפלונגרים. כמו כן בהתאם את התלין לילד, לגילו, למשפחה, לאורח חיים. עבודה על דקיות וניסיונות של מוצבי החיים. עד גיל 12-10 ולפי ההתרומות לגבי מוכנותו, התלין יבצע רק עם ההורים. התלין סטבוסס על ההורים משדר להם מסר על תום אהוריותם, ומונע מהילד מעיטה וגישה מיותרת. כמו כל גזידול הילדים והוא התלין לטוח ארון. היתי רוצה לשדר להורים, אל תפוף, לעיתים וזה קשה יותר היכן ששחבותם סייהה קל, אבל במרבית המקרים זה קל יותר זהן שחחבתם שווה קשה. ה兜ן הנכונה היא לוב יותר פשוטה. אין נון ולא נכו. מה שלא

// ציר הזמן נזיל. נוכחים בעיקר עבד ועתיד. ההורה שি�ושב מולו פתאים מתכווץ על הכיסא והופך לילד השמן שהיה, עם כל שעבר עלייו בעבר. ובנו, הילד שישוב מולו לצד ההורה, מתכוופף קמעה, ואני רואה בעינו את הכאב שלו, וגם את השתקפות הכאב של אביו. שני האباءים //